

BINEVESTITORUL

Anul XIII—1936.

No. No. 9-10

Chişinău.

„Ce frumoase sînt pe munţi picioarele celui ce aduce VEŞTI BUNE, care vesteşte pacea, picioarele celui ce aduce veşti bune, care vesteşte mîntuirea“.

(Isaia 52,7).

„Duceţi-vă în toată lumea şi povăduiţi VESTEIA BUNĂ (Evangelhia) la orice făptură“.

(Mar. 16,15).

„Voi cari aduceţi aminte despre Domnul, nu vă odihniţi de loc“!

(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e ruşine de Evangelhia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului.“

(Rom. 1,16).

Către fraţii mei Evrei.

Dragă prietene,

Cu toate că sînt acum în preajma examenelor, îţi scriu această scrioare, în care voi căuta să-ţi prezint problema fundamentală a poporului nostru în lumina Sfintei Scripturi.

Abia au trecut sărbătorile mari, abia s'au licitat în faţa enoriaşilor Seferii, abia au fost purtaţi aceşti Seferi la piepturile evreeşti... şi totul a trecut repede, prea repede, aşa încît poporul evreu nu s'a putut desmetici nici de data aceasta din amorţea în care e cuprins! Sărmanii Evrei n'au putut citi nici în acest an Sfintele lor Scripturi! Au fost prea scurte sărbătorile... Oare asta să fie cauza? Nu, dragul meu! Nu scurtimea sărbătorilor a fost cauza nedesmeticirii poporului evreu, ci una dintre cauze este indiferenţa.

Să luăm, de pildă, sărbătoarea Succoth. Ştii tu ce făceau altădată Evreii în zilele de Succoth? Citiau Seferii (primele 5 cărţi din Biblia pe care o ai—slavă lui Dumnezeu—şi tu) în fiecare zi, din cea dintii zi până în cea din urmă! Citeze:

„Au citit în Cartea Legii lui Dumnezeu în fiecare zi, din cea dintii zi până la cea din urmă“ (Neemia VIII,18).

Astăzi, însă, poporul nostru citeşte *tot felul* de cărţi, numai faţă de Cartea Legii lui Dumnezeu manifestă o indiferenţă, care l-a costat însăşi patria sa—Ierusalimul!—Încă înainte ca Evreii să fi stăpînit Eretzul, atunci când strămoşii noştri erau în Egipt; părintele nostru Iacob cunoştea starea viitoare a urmaşilor săi. El ştia că Evreii vor pierde toiagul de domnie, pămîntul spre care năzuiau. El ştia însă că aceasta nu se va întîmpla decît după venirea **eroului** după venirea lui Messia cel slăvit! De-aceia Iacov, binecuvîntându-şi fiii înainte de moarte, a grăit despre Iehudah:

לְאִיסֹר שְׁבַט מִיְהוּדָה וּמִחֶקֶק מִבֶּן רַגְלָיו עַד כִּי־בֹא שִׁירָה וְלוֹ יִקְדַּח עַמִּים:

adică: „Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cărmuire dintre picioarele lui, până va veni Şilo, şi de El vor asculta popoarele“ (Geneza 49 : 10).

„Şilo“ după toţi comentatorii Sf. Scripturi, chiar după celebrii Onkelos şi Raşi (doi Rabini foarte celebraţi de talmudişti) este Regele Messia

—după a cărui venire Iudeii aveau să fie desmoșteniți de țara lor! Pe de-altă parte, aveau să asculte de Regele Messia nu numai Evrei, ci și „popoarele“! Iată dar o primă caracterizare a Regelui Messia și a stării poporului nostru după venirea Lui. Ori, noi, din păcate, suntem martori vii că toiagul de domnie s'a depărtat din Iuda, și suferim consecințele... Tot noi mai suntem martori vii ai faptului că după căderea țărilor noastre (**Israel și Iuda**) popoarele ascultă de un Rege, pe care ei îl numesc Iisus Christos, un **evreu**, un frate din poporul nostru.

Acest Iisus Christos, care se numia în realitate Ieșua ha-Mașiach (căci „Christos nu-i decât traducerea grecească a cuvântului ebraic „Mașiach-Messia“) a spus unei femei samaritence:

אתם משתחיים אל־אשר לא ידעתם ואנחנו משתחיים אל־אשר ידענו כי השועה מן־יהוהים

adică :

דניא :

„Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci **mântuirea vine dela Iudei**“ (Ioan IV, 22).

Altădată, când Ieșua vorbea într'o zi de Șabbat poporului, le-a zis: „Cercetați Scripturile, pentru că credeți că în ele aveți viața vecinică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine. Căci, dacă ați crede pe **Moise** M'ați crede și pe Mine, pentru că *el a scris despre Mine*“. (Ioan V, 39 și 46).

După cum am văzut mai sus, în prima carte din Thora—prima carte a lui Moise—Iacob profetizase că toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, până nu va veni **Șilo** (Eroul, Messia). Ori astăzi toiagul de domnie este depărtat din Iuda; cum acest fapt trebuia să se întâmple după venirea lui Messia, El trebuie să fi venit de mult. Ieșua a zis că Moise despre El a scris. În ce sens? Desigur că în cel de Messia al poporului Evreu și al tuturor popoarelor, căci atunci când aceeași femeie samariteancă (despre care a fost vorba mai sus) i-a zis: „Știi că are să vină Messia“, Ieșua i-a răspuns:

„**Eu, cel care vorbesc cu tine, sunt Acela**“ (Ioan IV, 25—26).

Acum, poate că te vei gândi: „Bine, el putea să spuie orice, dar dovada unde este?“

Dragă, eu, care trăiesc după preceptele Bibliei, știu, că în ziua în care mă voi înfățișa în fața Tronului Slavei, în fața Dumnezeuului părinților noștri Avraam, Isaac și Iacov, în acea zi va trebui să dau socoteală de orice cuvânt pe care îl voi fi rostit, căci din cuvintele mele voi fi scos fără vină, și din cuvintele mele voi fi osândit. (Matt. X, 36—37). Deaceia eu cântăresc cuvintele pe care ți le scriu, și nu vreau nicidecum să-ți înfățișez pe un Messia *fașș*, sau *străin de poporul nostru*. Nu! Eu vreau să-ți înfățișez numai pe un astfel de Rege, care să poarte caracteristicile atribuite Lui de către Moise în Sefer ha-Thora și de către Profeți în scumpul nostru tezaur, Vechiul Testament.

Ca încheiere a acestor scrisori, să cercetăm împreună, *care sunt caracteristicile* lui Messia, după învățătura Vechiului Testament; și mai întâiu să vedem: unde trebuia să se nască El?

ואתה בית־לחם אפרתה צעיר להיות בארפי יהודה ממך כי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו

adică :

מקדם מימי עולם :

„Și tu Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși, din tine Imi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel, și a cărui obârșie se suie până la vremuri străvechi, până în zilele vecinicii“ (Mica 5,2).

Matitiahu Levi be Chalfay (sau Matei, dacă vrei) scrie următoarele în prima carte a Noului Testament:

„Când a auzit împăratul Irod acest lucru, s'a turburat mult; și tot Ierusalimul s'a turburat împreună cu el. A adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului, și a căutat să afle dela ei unde trebuia să se nască Messia. „In Betleemul din Iuda“, i-au răspuns ei, „căci iată ce a fost scris prin proorocul: „Și tu, Betleeme, țara lui Iuda nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o Căpetenie, care va fi Păstorul poporului Meu Israel“ (Mat. 11, 4-5).

Matitiahu relatează aceasta, după ce scrise mai înainte: „...După ce s'a născut leșua în Betleemul din Iudeia...“.

Așadar, profetul Micha anunță nașterea lui Messia la Betleem, iar că leșua s'a născut în Betleem este un fapt destul de cunoscut; iată cum leșua împlinește prin locul nașterii sale condițiunea Speranței poporului nostru.

Mai sunt însă multe, multe altele, cari sunt cerute de profeții lui Dumnezeu lui Messia, dintre cari cea mai covârșitoare este jertfirea propriei sale vieți, drept jertfă de ispășire pentru păcatele întregii lumi în general și a fiecărui dintre noi în parte, pentru ca oricine va crede în el, să nu piară, ci să aibă viață vecinică.

Despre aceasta însă, îți voi scrie—dacă va fi voia lui Dumnezeu—succesiv, în scrisorile cari vor urma.

Incheiu cu Ps. 134, 3:

„Domnul să te binecuvinteze din Sion, El, care a făcut cerurile și pământul“.

Și, drept concluzie:

„Cine este înțelept, să ia seama la aceste lucruri și să fie cu luare aminte la bunătățile Domnului“ (Ps. 107: 43).

Al tău prieten bun, Aharon ben Gabbay.

Proorociile împlinite *)

de D. L. MOODY.

III.

Să luăm proorociile cu privire la Egipt.

„Va fi cea mai neînsemnată dintre împărății, și nu se va mai înălța peste neamuri, căci îi voi impuțina, ca să nu mai stăpânească peste neamuri“ (Ezechiel 29, 15).

Și luați seama! Egiptul era în slava sa când s'a proorocit acest lucru. Era o împărăție mare și puternică.

Vedem din Biblie cum a fost proorocit că Eli va suferi. El era în-suși marele preot al lui Dumnezeu, și singurul lucru împotriva sa era faptul că nu ascultase cu credincioșie și râvnă Cuvântul lui Dumnezeu. El era un om ca mulți din zilele noastre, unul din acei oameni cu fire blândă, cari nu vor să facă supărare oamenilor spunându-le lucruri neplăcute; astfel a lăsat pe fiii săi să-și facă de cap și nu i-a oprit. Era ca unii predicatori. Ah! fiecare predicator să spună adevărul, chiar dacă, făcând așa, va fi dat afară din slujbă! Totul a mers bine timp de douăzeci de ani, dar apoi proorocia s'a împlinit. Chivotul lui Dumnezeu a fost luat și armata lui Israel a fost înfrântă de Filistenii; Hofni și Fineas, fiii bă-

*) Extras din broșura cu același nume.

trânului Eli, au fost omorâți; și când bătrânul a auzit aceasta, a căzut de pe scaun, și-a frânt gâtul, și a murit. Tot așa a fost și cu regele Ahab, care a urmat sfatul Isabellei. Nabot nu voise să-i vândă bucata sa de pământ și de aceea l-au omorât. Trei ani mai târziu câinii lingeau sângele lui Ahab de pe carul său chiar pe locul unde fusese vărsat mișelește sângele lui Nabot.

Apoi proorocia lui Balaam cu privire la Evrei s'a împlinit în foarte mare măsură. „Iată este un popor care locuiește deoparte, și nu face parte dintre neamuri. Cine poate să numere pulberea lui Iacov, și să spună numărul unui sfert din Israel?“ (Numeri 23, 9-10).

Evreii erau mențiți să nu fie socotiți printre neamuri. Este ceva în înfățișarea și obiceiurile acestui popor, ceva pe care Dumnezeu îl face să treacă din tată în fiu, tocmai pentru ca să-i facă, după cum cred eu, martori, în fiecare țară ai adevărului Bibliei.

În decursul veacurilor neamul acesta a rămas despărțit și deosebit de celelalte popoare. În America să găsim tot felul de naționalități. Ia de pildă pe un Irlandez și într'o generație el își uită naționalitatea. Tot așa se întâmplă și cu Germanii, și cu Italianii, și cu Francezii; dar Evreul este tot atâta de Evreu ca și acum o sută și mai bine de ani când a intrat în țară. Gândiți-vă cum a fost persecutat neamul acesta, și cu toate acestea Evreii sunt în fruntea finanțelor lumii și nu pot fi doborâți. Egiptul, Edomul, Asiria, Babilonul, Persia, Roma și toate națiunile de căpetenie ale lumii au căutat să-i nimicească. Frederic cel Mare un rege al Prusiei a zis: Nu-i atinge, căci niciunui care a făcut așa nu i-a mers bine“. Neamul acesta este și astăzi cum era în zilele lui Faraon, care încercase să nimicească pe toți copiii evrei de parte bărbătească. Proorocia s'a împlinit—Dumnezeu i-a făcut un neam mare și unit. Va veni vremea când Dumnezeu va restatornici pe Evrei.

„Căci copiii lui Israel vor rămânea multă vreme fără împărat, fără căpetenie, fără jertfă, fără chip de idol, fără efod și fără terafimi“ (Osea 3, 4).

Nu sunt ei „un popor fără țară și o țară fără popor?“. Nu sunt ei răspândiți printre toate popoarele pământului, alcătuind un popor deosebit și despărțit? Și totuși ei nu se pleacă în fața idolilor. Ei au răstignit pe cel din urma împărat al lor și nu vor avea altul până ce nu-l vor primi iarăși. Acesta era Isus Hristos, „Împăratul Iudeilor“, cum stă scris pe cruce.

Tradus de I. B.

Israel—popor minunat.

Femeea s'a lăsat ademenită și tot prin femeea (nu prin bărbat) trebuie să vină Mântuitorul. Dar fiul cel dintâi născut al Evei, în persoana căruia dânsă era dornică să vadă „pe om de la Domnul“, a devenit ucigașul fratelui său. Trebuie deci să se nască de la femeie un alt fiu, care va călca moartea prin moarte. Și când nu numai semința lui Cain, dar și orice altă carne pe pământ a decăzut, într'atât, încât Dumnezeu a hotărât s'o nimicească de pe față pământului, s'a gă-

sit numai un singur om neprihănit, Noe cu familia lui—opt persoane au fost salvate.

Dar nici Noe, nici fii lui n'au auzit nici-un cuvânt despre izbăvirea viitoare, fiindcă de la ei se trag neamurile, adică păgânitatea. Aceste neamuri păgâne n'au primit promisiunea despre mântuire. Numai atunci, când Avraam a fost chemat din mijlocul păgânilor, izolat de ei, a fost ales să devie părintele credincioșilor și lui i-se zice: „În sămânța ta se vor bine-

cuvânta toate neamurile pământului“ (I Moise, 22. 18). Numai prin sãmânța lui Avraam vine binecuvântarea asupra popoarelor lumii. Din robia cea mare a Egiptului le hova scoate pe primul dintre popoarele pământului, celelalte neamuri ale lumii rătăcesc timp de o mie și cinci sute de ani pe căile lor proprii. Pe Israel însă Dumnezeu îl poartă ca „pe aripile de vultur“. Israel primește înfierea, slava, legământul, legile, așezămintele pentru serviciile divine și făgăduințele. (Epist. către Romani, cap. 9, v. 4). Numai el este condus de Dumnezeu. Popoarele păgâne se desvoltă sub conducerea slujitorilor duhurilor necurate (mediumii) și scot înțelepciunea dela demoni. Și în creștinătatea păgânizată lumea cunoaște în mod mult mai temeinic filozofia și mitologia păgână decât cuvântul lui Dumnezeu-Biblia. Cărțile sfinte sunt frumos legate, cu marjinele de aur, dar cine le citește? Clasicii păgâni însă sunt studiați în toate școlile superioare creștinești din întreaga lume!

Oare s'ar putea face mai mult decât cecece a făcut Dumnezeu pentru Israel?

Când însă El venise după roade, găsize numai niște bobite sălbaticе. (Isaia 5: 1-7). Dar poate oare necredința oamenescă să nimicească credincioșia lui Dumnezeu? (Romani, 3,3). Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul (Ioan. 17,17), și toate făgăduințele Lui de sigur se vor împlini.

Când în sfârșit Cel de mult promis a venit la ai Săi, atunci s'a întâmplat precum scris este: „A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit“ (Ioan. 1,11). Născut dintr'o femeie din neamul lui David în Betleemul Iudeei, El veni, când s'a împlinit timpul. Ai Săi însă nu L-au cunoscut. El era un Israelit adevărat, supus legii, asemenea fraților Săi, afară de păcat. El nu avea nici-o trăsătură străină. În copilăria Lui cași strămoșii Săi a vizitat numai țara Egiptului. Intreaga viață, toate fațetele Sale au fost pentru poporul Său, pentru poporul ales de Tatăl Său, pentru oile pierdute ale casei lui Israel. El nu căutase nici regiuni îndepărtate nici neamuri străine; pe apostolii Săi, nu i-a ales dintre străinii, dar i-a chemat din mijlocul poporului Său. Totuși El, nu numai că n'a fost recunoscut, dar a fost respins, urât, batjocorit, predat în mâinile păgânilor, a fost ucis și înmormântat. Profețiile s'au împlinit, căci Christos a pățimit și a fost respins de neamul acesta (Luca 17, 25), după prezicerile Scripturii. Deaceia, oricine crede că respingerea lui Mesia-Hristos de către frații Săi a schimbat planul lui Dumnezeu despre mântuirea lui Israel, acela nu cunoaște nici Scriptura, nici planul lui Dumnezeu. Numai Acela Mesia, care a fost respins de frații Săi, este Mântuitorul adevărat și regele poporului Său. Persoane mari ca Iosif, Moise și David au pățit la fel. Calea spre slavă trece prin multe suferințe.

Tradus de P. M. N.

Clubul celor 9 atești.

În orașul Stanchaven din Șotlandia a existat un club mic, compus din 9 atești, care era renumit prin rușinoasele sale discursuri. Membrii acestui club aveau obișnuința de a se aduna într'un atelier de fierărie spre a discuta principiile sale. Acest loc era bine cunoscut de populație, care venea să asculte discursurile rușinoase. Discursurile uneori erau foarte aprige și se transformau în injurături pe adresa

învățăturii Evangheliei, pentru a o dis-truge. Dar Evanghelia rămase neclintită. Acești atești încetul cu încetul, unul după altul, dispăruseră. Nici unul din ei n'a murit cu moartea naturală.

Unul din ei a fost condamnat pentru omor. În ziua condamnării am avut ocazia să mărturisim pe Hristos la publicul numeros care s'a adunat lângă spânzurătoarea construită pentru execuția criminalului. Primarul orașului de

dimineață a dat posibilitatea de a vesti pe Hristos criminalului, care se găsea în suferință sufletească Iov. 4,8.

Altul s'a înecat în mare aproape de locul acela unde ei răspândeau influența lor păgubitoare. Conștiința l-a muștrat pentru ateismul său și viața sa murdară. El căuta liniștea pentru sufletul său. El a crezut că suferințele înfernului va fi mai ușoare decât așteptarea iadului și frica de el. Isaia 48,22.

Al treilea se găsea în aceeași stare sufletească. El s'a sinucis, spânzurându-se pe un copac din grădina lui proprie. Isaia 57,21.

Al patrulea după un chef s'a spânzurat în grajdul casei sale. El a fost un nenorocit bețiv, proprietarul unui hotel și unei cârciume. Isaia 5,22.

Al cincelea a înăbunit de disperare. Zi și noapte striga: „sunt pierdut! sunt pierdut!“ În sfârșit el s'a înecat într'un iaz adânc aproape de malul mării. Psalm. 34,21.

Al șaselea era dogar. Într'o sâmbătă seara, când ducea două găleți reparate la un mușteriu trebuia să treacă peste o punte. În clipa aceea a suflat un vânt puternic și cum tocmai era beat, a căzut în apă care nu era mai adâncă de 1/2 metru. Gălețile s'au umplut cu apă, iar sârmanul om, tâmpit de păcat, le ținea, ca să nu le piardă și s'a înecat în locul unde și un copil putea trece fără să se înece. Galat: 5,19-21.

Al șaptelea fiind beat a căzut în mare depe un dig și s'a înecat. Trupul lui a fost găsit a doua zi Prov. Sol. 11,6.

Al optelea era frizer. El era unul din cei mai aprigi atești. Adesea ori când noi propovăduiam pe Hristos în străzi, el se apropia și cânta cântece batjocoritoare, știind că noi nu-i vom face nimic. Această o făcea, ca să ne împiedece și se capete laudă dela acei cari căscau gură și pe urmă îl susțineau la băutură. Dar vai! Într'o noapte de Crăciun el așa s'a îmbătat că n'a mai putut să stea pe scaun. Pe neașteptate a căzut cu capul pe fierul încălzit al sobei și și-a ars fața. Psalm. 106,18.

Despre al noulea putem spune că a fost găsit mort după ce noi am pă-

răsit localitatea aceea. Psalm. 145,20.

Cetitorule! ateismul așa cum este prezentat pare atrăgător, plăcut. Inșă vorbăria lăudăroasă niciodată nu va putea elimina din univers pe Dumnezeu, a distruge păcatul, sau să scape de răspunderea personală. Nu! Nu! Dumnezeu există!—Dumnezeu este iubirea, El este lumină și în el nu este întunecime.

Păcatul există! păcatul distruge tot neamul: omenesc. El este prima cauză a nelegiurei. Răspunderea personală nu poate fi distrusă prin nici un fel de discursuri deșarte sau cu scrieri ateiste. Exista la fel cerul și iadul. Nimeni nu are nimic contra cerului; însă tu vei încerca cu mintea ta să distrugi iadul, ca să pui capăt suferințelor, și totuși există iadul! Nu uita aceasta! Dar există și o veste bună pentru tine: „*Căci așa a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe unicul său Fiu, ca ori cine va crede în El, să nu piară, ci să aibă viața vecinică*“ Ioan 3,16. Fii sincer cu Dumnezeu, cu Hristos, cu Duhul sfânt, și la fel cu propriul tău suflet! Căci: „*ce ar folosi omului dacă ar dobândi lumea întregă și sufletul său și l-ar pierde?*“ sau *ce răscumpărare va da omul pentru sufletul său?*“

Tradus de B. R.

Când va fi obosit.

II. Samuel 17, 1-14

Dacă Dumnezeu n'ar fi zădărnicit sfatul lui Ahitofel, cu siguranță că David ar fi fost lovit.

Dumnezeu însă hotărâse să nimicească acest sfat. Da, atunci când credinciosul este mai obosit fie de ispite sau încercări, fie de munca zilnică, atunci vine și vrăjmașul-diavolul asupra lui pe neașteptate și cu lovituri puternice, caută să-l doboare. Și noi, ca și David, dacă n'am fi păziți de puterea lui D-zeu (I Petru 1,5), de mult am fi fost ciuruți ca grâul.

Slavit să fie Dumnezeu prin Isus Hristos Fiul Său, care veghează asupra copiilor Săi, zi și noapte, neingăduind să fim loviți, mai cu seamă atunci, când suntem obosiți.

L. Ș.

SCRISOARE DESCHISĂ cătrefrați și surori în Hristos!

PACE VOUA!

Comunitatea noastră a Evreilor-Creștini după Noul Testament exprimă cele mai cordiale mulțumiri tuturor fraților și surorilor în Hristos pentru darurile lor în folosul comunității pentru zidirea casei de rugăciuni.

Când vedem această iubire în fapte a ne-evreilor față de noi Evrei, putem numai în umilință și mulțumire striga: „Lăudat și slăvit să fie Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos care a turnat în inimile copiilor Săi din bogăția iubirei Sale.

Iată o minune a lui Dumnezeu! Evrei sunt departe de gândul de a sări în ajutor pentru zidirea unui locaș de rugăciune, iar neamurile (ne-evreii) jertfesc și ne ajută în acest lucru mareș. Binecuvântat să fie numele Domnului! „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu, și suntem“ (1 Ioan 3).

Vă putem spune tuturor cuvintele fratelui nostru Evreu, ap. Pavel (Efes 2:11-22): „Așa dar, noi nu mai suntem nici străini, nici oaspeți ai casei, ci suntem împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu“ Aliluia!

Și în viitor ne încredem în Domnul și în rugăciunile Dvs. pentru vestirea Evangheliei printre poporul nostru evreu.

FRAȚII BĂTRÂNI

Chișinău, 28 Oct. 1936. ai Comunității Evreilor-Creștini după Noul Testament.

P. S. Darurile benevole se pot trimite pe aceeași adresa: Isaac Trachtman, „Tabernakel“—„Mișcan“, str. Gh. Lazăr No. 90, Chișinău. Persoanele cari n'au primit până în prezent chitanța pentru banii jertfii, sunt rugate a ne comunica, ca să putem afla cauza. Adresa Dvs. să fie scrisă clar.

F E R I C E

de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu. Matei 5,8.

Iată o făgăduință de preț pentru cei cu inima curată; vor vedea pe Dumnezeu și văzându-L, vor fi fericiți. Nici un necredincios nu poate pricepe aceste lucruri, dar cei înțelepți le pricep.

Arată-mi pe Dumnezeu, zice cel necredincios, și voi crede în El!

Dă-mi voie să te întreb însă, prietene necredincios, ai D-ta o inimă curată? Este singura condițiune de a vedea pe Dumnezeu.

Cel ce crede că are o inimă curată, fără să se fi întors la D-zeu, fără să se fi pocăit, acela este orb, sufletește vorbind.

Isus Mesia, marele cunoscător al inimilor omenești, ne spune cum este inima noastră înlăuntrul ei:

„Din inimă ies gândurile rele, uciderea, preacurviile, curviile, furtișagu-

rile, mărturiile mincinoase, blestemurile“ (Matei 15,19).

Dar cum poate ajunge cineva să aibă o inimă curată, cum se poate realiza așa ceva?

Isus a zis: „Nimeni, nu pune un petec nou la o haină veche, căci s'ar putea întâmpla să se rupă amândouă“ (Matei 9¹⁶).

Cu alte cuvinte această inimă veche și stricată, nu se poate curăți cu vreun sistem nou de religie sau educație, ci ea necesită o schimbare radicală, schimbare care o poate face numai Acela care a fost lovit pentru păcatele noastre, drept în inimă (Ioan. 19³⁴).

Da! Dumnezeu există. Cei cu inima curată îl vor vedea. Il vor vedea și cei ce nu doresc să-l vadă, însă această nu va fi spre fericirea lor, ci spre rușinea și pierzarea vecinică. **L. Ș.**

DIFERITE ȘTIRI.

◆ **In Chișinău.** In sala „Bethel” și în noul local al Evreilor-Creștini „Mișcan” frații și surorile Evrei împreună cu frații neevrei, s'au bucurat foarte mult cu ocazia vizitei iubitelui frate Katz din Berlin, care a stat în mijlocul nostru vreo trei săptămâni. El e unul dintre frații bătrâni ai comunității Evanghelice Evreilor—Creștini, de curând înființată. Deasemenea am avut ca musafiri familia Gabe, Evrei credincioși din or. Silistra (Dobrogea). Capul familiei este profesor de limba Greacă și Latină din acei oraș care s'a întors la Dumnezeu încrezându-se în Mântuitorul Isus-Mesia. Soția și fiul său au venit la Domnul mai înainte. Această familie are nevoie de rugăciunile copiilor lui Dumnezeu. Pe la sfârșitul verei ultimii musafiri au fost fr. Götze (din Polonia), și fratele Bogdasariantz. Ultimul este unul dintre acei luptători vechi a lui Hristos, care a suportat toate prigonirile, cari s'au deslănțuit peste credincioși creștini după Evanghelie din Rusia. Mult timp va rămânea în sufletele noastre impresiile aceluia timp frumos petrecut cu acești iubiti musafiri.

Evreii-Creștini cu prietenii misiunei, au trăit clipe binecuvântate cu ocazia îndeplinirii legământului lui Dumnezeu de cele trei suflete, cari au murit pentru păcat și au înviat pentru o viață nouă.

In prezent Comunitatea își are sediul ei în localul său propriu pe str. Gh. Lazar No 90.

Nu de mult ne-a vizitat un fr. german, Martens, care mult a suferit în Rusia Sovietică. El ne-a istorisit multe cazuri din viața sa în lumina Sfintei Scripturi. Fratele Martens a ținut cuvântări interesante și impresionante în ambele comunități. Credincioșii au căpătat multă îmbărbătare și avânt spre o viață mai devotată. In acest frate se vedea un adevărat creștin și puterea lui Hristos. Dacă Dumnezeu ne va permite vom traduce, cât va fi posibil din cărțile lui din limba germană. Vizita lui a lăsat impresii puternice pentru credincioșii, cari râvnesc a fi creștini după Evanghelie în fapte.

Jubileul de 60 ani al Misiunei „Mildmay”, a avut loc la Londra. Renumitul pastor al bisericii Anglicane John Wilkinson (tatăl directorului actual al Misiunei „Mildmay”), fiind prietenul poporului evreu, cum se cuvine a fi

unui adevărat credincios în Isus Hristos, se simțea dator a vesti Evanghelia poporului Evreu. In anul 1876 el începu să răspândească printre Evrei vestea cea bună a lui Hristos, pe străzile Londrei și îndeosebi în cartierele evreiești. Totodată începu în cărțile sale se lumineze problema evrească în lumina Bibliei și a trezit în engleji interesul pentru Misiunea Evanghelică printre Evrei. Peste un timp oarecare el câștigase mulți conlucrători, prieteni ai poporului evreesc, cari îl ajutau în activitatea misiunei nu numai în Anglia, dar și în alte țări ale Europei unde locuiesc mulți evrei. Misiunea nu se mărginea numai la predicarea Evangheliei și răspândirea literaturii religioase, dar căuta să ajută pe Evrei lipsiți și suferinzi. Așa de exemplu în timpul renumitelor pogromuri antisemite din Rusia, Misiunea „Mildmay” s'a grăbit să dea ajutor suferinziilor din Chișinău, Călărași, Odessa și alte centre. In timpul războiului mondial Misiunea a ajutat pe mulți Evrei din diferite țări. In prezent Misiunea de asemenea a organizat ajutor material emigranților Evrei din Germania, cari s'au refugiat în diferite țări. Misiunea n'are scopul de a converti pe evrei la vreo religie sau biserică. Principiul ei este: a predica Evanghelie și a arăta că Isus Hristos este „Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii” (Ioan. 1,29), ceia ce a prezis Moise și profeții. Credința și fapte conform cu învățătura Mântuitorului Isus Hristos sunt principiile fundamentale ale Misiunei „Mildmay”. La ziua de 30 Mai a c., în ziua jubileului de 60 de ani, la Londra au avut loc adunări solemne la cari au participat prietenii Misiunei, uniți în rugăciune, după exemplul ap. Pavel, „pentru Israeliti ca să fie mântuiți” Rom. 10,1.

Cu ocazia acestui jubileu de 60 de ani în filiala Misiunei din Chișinău au avut loc adunări solemne în zilele de 30 și 31 Mai în sala „Bethel”.

Comunitatea Evreilor-Creștini și prietenii Misiunei din Chișinău, cu ocazia aceasta s'au adunat în localul propriu al comunității și au înălțat rugăciuni pentru opera înălțătoare a Misiunei, cerând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru activitatea ei și în viitor spre slava și mărirea celui Prea Inalt.

Despre contrabas. Contrabasul, despre care am scris mai înainte, ca aparține unei surori-vaduve, a fost pus în loterie în prezența fraților bătrâni ai Comunității Evreilor-Creștini și ai Comunității Baptiste și câștigat de fr. Cistec (din jud. Soroca).

Mulțumim tuturor fraților cari au luat parte în această loterie frățească, și astfel ați ajutat pe sora-văduvă.

Redacț. și Administr.: Mision. Englez. „Mildmay” L. Averbuch.

Chișinău, str. M. Voevod Mihai No. 30-b.

Tip. S. MUNTEANU, Chișinău.